

 Lalage.

Kleift szerént Németből.

Oda van ö! mi lessz már én belölem
 Lalage el-hagyni engem' nem szán,
 Arra futott! Jer szellő! fúj felölem
 Te töle jösz talán,

Oda van ö! Víz! mond-meg Lalagénak
 Hogy ha itt nints Mező' Dífze el-vész.
 Utánna folysz! Mondjad Imádójának
 Koporsója már kész.

Ah! hol tölt most Mezőket Énekével,
 Melly Völgy virágzik Nézésétől?
 Melly Tsörgö-víz mulattya Zengésével?
 'S szépül-meg Képétől?

Tsak egy Tsókot ah millyet régen adott
 Egy Kéz-nyomást míg töle el-válok
 Engedj óh Sors! Sír! Tátsd bár ofztan
 Szádot

Szíveffen meg-halok.

Igy panaszlja, a' mint jaj kiáltozva
 Az Erdőknek, hogy: oda Lalage!
 Még ezek-is utánna kívánkozva
 Sohajtják: Lalage!

I . . . i.

V A T Z O N,

Nyomtattott Marmarossi Gottlieb Antalnál,
 Izab. Ts. Kir.'s Püsp. Könyvnyomtatónál.